

dem. Der må man jo sige, at samlet set vil en liberalisering af verdens sukkerproduktion og sukkerhandel medføre en massiv velfærdsgevinst, hvoraf en meget, meget stor del vil havne i de fattige lande.

Men selvfølgelig vil der også her være vindere og tabere. Et land som Mauritius, der har nogle meget høje produktionsomkostninger, og som hidtil har haft gavn af præferenceaftalerne, vil givetvis tabe på det.

Kl. 18.15

Til det er der flere ting at sige. For det første: Jamen nogle af de lande skal vel også omstille deres produktion? Det er ikke hensigtsmæssigt at satse på sukker, hvis man er et meget bjergrigt land med vandmangel, så her skal der alligevel ske en ændring.

Det andet, man kan sige til det, er, at hvis vi får så massive velfærdsgevinster, ville det jo i virkeligheden være ret nemt og enkelt at omdirigere en del af dem til forbedret bistand lige præcis dér, hvor man taber på ordningerne, og det synes vi er den rigtige måde. Der skal gives velfærd og fremgang gennem handel, og de steder, hvor der er mangler i den strategi, skal der gås målrettet ind med bistand, der gør, at man kan udnytte de øgede markedsmuligheder. Men regeringen har det åbenbart sådan, at når man skal skære ned på statens budgetter, rammer man ulandshjælpen og siger, at de skal have frihandel i stedet for; og når vi diskuterer frihandel, siger man: Nej, det skal de ikke have, for det kunne ramme nogle af de fattige lande, og dem føler vi jo så meget for. Topmålet af hykleri endnu en gang!

Endelig har vi altså konstateret, at regeringens engagement i EU-politikken kan ligge på et meget lille sted. For for Venstre og Konservative er EU åbenbart et sted, hvor der træffes beslutninger, som er uden for enhver rækkevidde, og som ikke kan påvirkes af Danmark. Jamen det er da underligt, at vi har meldt os ind i sådan et foretagende, der træffer beslutninger på egen hånd, og hvor vi ikke engang har noget at skulle have sagt, men det er åbenbart Venstres og Konservatives opfattelse.

Vi har i SF den stik modsatte holdning, nemlig at det er vigtigt at påvirke beslutningerne i EU. Også et lille land kan spille en stor rolle, hvis det kommer med forslag, hvis det kommer med udspil, hvis det argumenterer for sine sager, hvis det har undersøgt dem til bunds, hvis det har forskningsresultater, og hvis det er engageret og aktivt. Men de sidste forudsætninger er

mildest talt fravaerende, og på den baggrund kan man måske godt forstå, at regeringen ikke har så megen tiltro til initiativer.

Jeg skal sige tak til Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Kristeligt Folkeparti og Enhedslisten for støtten til forslaget. Det er dejligt at se, at der er en række partier, som rent faktisk er parat til at liberalisere landbrugspolitikken, når de liberale partier er så meget imod det.

Så skal jeg sige til Dansk Folkeparti, at jeg håber, det vil være muligt i løbet af relativt kort tid at få dem med, så der kommer et flertal. Sagen er jo den, at vi ikke har alt for god tid. Der kommer et udspil fra Kommissionen, som vi gerne skulle påvirke, der er WTO-forhandlinger med ministerkonference i september, og der er brug for, at nogle lande viser vejen, så vi får åbnet forhandlingerne igen, og ulandene får opfyldt de løfter, vi har givet dem om, at der er tale om en udviklingsrunde.

Kernen i hele denne diskussion er, at de rige lande har afgivet det ene løfte efter det andet til de fattige lande, men ikke har opfyldt dem, og nu er vi igen i den situation, at vores manglende vilje til at opfylde vore egne løfter blokerer for forhandlingerne. Det er jo ikke sådan, at vi ikke kan komme videre, fordi andre lande blokerer. Det er EU, der blokerer WTO-forhandlingerne på grund af, at vi klammer os til oldnordiske, dybt skadelige landbrugsstøtteordninger. Det bør vi holde op med, så jeg håber, at Dansk Folkeparti og vi andre er i stand til at finde en eller anden form for et flertal, som kan udtrykke de holdninger, som et flertal i dag har givet udtryk for, nemlig at EU's sukkerordninger er dybt, dybt skadelige og meget skammelige og bør afskaffes – med hr. Christian H. Hansens ord i Politiken: Jo før, jo bedre! Så enkelt er det.

(Kort bemærkning).

Thor Gunnar Kofoed (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Jørn Jespersen: Er det ikke vigtigt, at vi får nogle resultater frem for en profilering af SF's ulandspolitik eller markedspolitik? Er det ikke vigtigere, at vi får noget EU-arbejde til at fungere på det plan, EU arbejder efter, end at vi får lavet et udvalgsarbejde i Danmark, som måske kommer ud for nogle forudsætninger, vi ikke kender endnu?

Der er et evalueringsarbejde i gang, og når vi får resultatet af det evalueringsarbejde, kan vi gå i gang. Er det ikke det, vi skal vente på, så vi kan få et resultat ud af det arbejde, vi laver? El-